

**Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen
Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark
Brandenburg**

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1858

CCXIX. Das Domstift zu Stendal bekundet die Stiftung eines Hospitals in
der Judengasse zu Stendal, am 9. März 1369.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54890](#)

genibus ad sonum campane, qui immediate post completorium in loco predictorum fratrum trinavice pulsabitur, confisi desuper habundanti merito Iesu Christi salvatoris, XL dies indulgenciarum ob spiritualem devocationem, quam ad gloriosam virginem gerimus, fiducialiter condonamus. Datum in Langenstein, Anno Domini MCCCLXVIII, die prima mensis Februarii.

Historische Sammlung Heft II, S. 139—142.

CCXIX. Das Domstift zu Stendal bekundet die Stiftung eines Hospitals in der Judengasse zu Stendal, am 9. März 1369.

In nomine Domini Amen. Nos Johannes de Gartow, Dei gratia Decanus, totumque Capitulum Ecclesie Sancti Nicolai in Stendal tenore presentium notum facimus Vniuersis et singulis presentibus et futuris. Quod honestus et discretus Vir, Dominus Henricus, dictus de Pozewalke, Plebanus Ecclesie in Puwelingen, de nostra bona voluntate et unanimi nostro Consensu pro Salute ac remedio anime sue suorumque Progenitorum fecit, construxit, dotavit, infra dictam Civitatem Stendaliensem in Carrerea sive strata, que Judeorum dicitur, quoddam Hospitale, de cuius Area nobis duo denarii Brandenburgici anni Census in festo Martini solvendi debentur. In quo quidem Hospitali unum Altare in modum Oratorii et non in modum Capelle ut Beneficij Ecclesiastici seu Religiose Domus, construi et consecrari debebit in honorem Cosme et Damiani ac Barbare Martyrum beatorum, Ut in ipso singulis Diebus missa non cantando sed submissa voce dicendo absque follenitate et pulsatione alicujus campane et absque alio signo quoconque, Hora nobis competenti duntaxat pro pauperibus inibi degentibus celebretur. Nola autem, sive parvula campana in elevatione corporis et sanguinis Iesu Christi pro tanti reverencia Sacramenti poterit manuallu tymno (tinnulo) non per cordam, alias nulla campana in Hospitali predicto pulsari vel appendi debet, nec debebit aliquatenus in futurum, nec Cyminile, nec truncus pro oblationibus recipiendis ponni debebit ibidem, Neque Tubula neque Cyminile ibi nec alibi in Ecclesiis sive Capellis Civitatis predice portari debebit ad utilitatem et ulum Hospitalis predicti et inibi degentium pro oblationibus et Elemolinis colligendis. Nec aliqua signa Beneficij Ecclesiastici, Capelle seu Religiose Domus debent ibi erigi vel pretendi sine nostro speciali et expresso consensu. Per Decanum autem Stendaliensem, qui pro tempore fuerit, deputabitur Clericus ydoneus, qui ad altare supradictum missam ut predictum, celebrabit. Cui quamdui ad Celebrandam dictam Missam sustinetur qualibet septimana duo solidi Monete Brandenburgice de bonis ad prefatum altare comparatis et deputatis, que bona sunt in Villa Elverstorp, expedite vel integraliter perfolventur. Quorum Redditiuum summa est sex talenta denariorum Brandenburgicorum minus Solidis quinque. Nec tamen Clerici, qui per Decanum Stendaliensem ad celebrandam dictam missam fuerint deputati, dictum Oratorium seu Altare in beneficium Ecclesiasticum obtinebunt. Sed qualibet sexta feria septimane cuiuslibet per supra dictum Decanum et Seniorem Capituli tenentem in Stendal residenciam personalem notificato tamen hoc primitus Consulibus Stendaliensibus poterunt removeri, et loco ipsorum ammotorum per prefatum Decanum et Seniorem Capituli predicti alii Clerici ad faciendum similia subrogari. Clerici vero, qui ad dictum Oratorium seu altare Missam pro tempore celebrabunt, Decano Stenda-

liensi obedientiam facient et Chorum Ecclesie sancti Nicolai in Stendal ad horas Canonicas et alia officia Divina frequentabunt, ut Vicarii ipsius Ecclesie Sancti Nicolai facere consueuerunt. Quicquid autem super Altare predictum seu Oratorium, seu ipsius occasione quocunque modo et quoctunque tempore offerri contigerit et obventiones vniuersas et singulas quocunque nomine censeantur, quas ratione Divini officii perceperint, plebano Ecclesie sancte Marie in Stendal, qui pro tempore fuerit, fideliter presentabunt. Jura vero Parochialia in Oratorio seu Altari predicto sibi nullatenus vendicabunt, nec quovis modo sibi usurpare presumant. Etiam circa Pauperes in hospitali predicto degentes, qui quatuordecim personarum numerum non excedent; Sed Plebano Ecclesie Divini Nicolai vel ejus vices gerenti circa Parochialia requisiti cooperari et servire debebunt. Insper Consules predicte Civitatis Stendal unum Provisorem ydoneum et competentem ad precessendum et Providendum dicto Oratorio, quando talis non fuerit, vel eo caruerit, eligent et deputabunt, qui redditus ad hoc comparatos et deputatos annis singulis colliget et percipiet et de eisdem redditibus sacerdoti officianti prefatum Altare precium suum secundum tempora largietur, Nobisque et nostris successoribus in loco Stendal personaliter residentibus in perpetuum pro memoria prefati Domini Henrici fundatoris suorumque Parentum annis singulis in Profesto sancti Nicolai decem solidos Brandenburgicorum Denariorum erogabit expedite. In evidens Testimonium omnium premissorum Sigillum nostri capituli una cum sigillo Civitatis Stendaliensis predicte de certa nostra sciencia presentibus est appensum. Et nos Betcke Kastel, Ghyfo de Scadewachten, Etfel Duser, Hans Bucholt, Gherke Gercho, Arnt Pardytz, Coppe Gheyle, Evert Vestval, Claus Pokebusch, Eggert Ungelynghe, Cone Gunther, Hans Bysmarke, Consules Civitatis Stendal predicte, placitis omnibus premissis interfuiimus, eaque sic fieri vidimus et audivimus, quod ad evidenciam clariorem sigillo Civitatis nostre predicte una cum sigillo Capituli, etiam de certa nostra sciencia appenso presentibus protestamur. Actum et Datum Anno Domini Millefimo Trecentefimo Sexagesimo Nono, feria sexta ante Dominicam, qua cantatur Letare Jherusalem in nostro Capitulo Generali.

Nach Beckmann's Beschreibung a. a. D. Sp. 128—130. und Lenz Br. lrf. S. 288.

CCXX. Markgraf Otto verkauft den Altmärkischen Städten die Münze oder das Recht, Pfenninge zu schlagen, am 19. März 1369.

In dem name Gods Amen. Wie Otto, van Gods Gnaden Marggrave tu Brandenborg, des Heyligen romeischen Ryckes Overste Camerer etc., Bekennen vnd betügen met disse brive vor vns, vns Erven vnd vor alle vns Nakomelinghe vnd dartu vor alle dieghene, de dat ümmer ewichlich antreden oder rüren mach, Dat wie merckelick betrachtet vnd angezeen hebben menchvaldige Beswernisse, Nod, Scaden vnd Gebrecke, darmede vns Lant, Lüde vnd Stede in der Alden Mark, Steyndal, Gardeleg, Zehusen, Tangermünd, Osterborch, Werben vnd dartu Havelberg van mennighe verhanghen Tyden her wente on disse jegenwerdige Tyd von manrigerlei Scaden, dorch der Münthe wegen darselves, bekümmert vnd besweret gewesen sin, vnd dorch dat ock grote Nod vnd dreplicken Scaden gemeyliche geleden vnd genommen hebben.